

Realitystjärnornas kamp att kombinera karriär och familj

**En jämförande kritisk diskursanalys av Kim Kardashian
West och Fredrik Eklund i postfeministisk Reality TV**

Av: Hanna Andersson

Handledare: Ann Werner

Södertörns högskola | Institutionen för kultur och lärande

Kandidatuppsats 15 hp

Genusvetenskap | Vårterminen 2020

SÖDERTÖRNS HÖGSKOLA | STOCKHOLM
sh.se

Abstract

This study analyses how Kim Kardashian West's and Fredrik Eklund's depiction of family and career and the relationship there between are constructed as successful in their Reality TV shows *Keeping Up With the Kardashians* (2007-) and *Million Dollar Listing New York* (2011-). It is examined in a postfeminist media climate with the theoretical frameworks of Chrononormativity (Freeman 2010) and Queer Kinship Theory (Butler 2002), considering the intersections of gender, sexuality and class, via a critical discourse analysis. The study shows a chrononormative ideal where a successful career and big biological family, through free choices, are vital to become respectable adults. Their careers are built upon their private lives and their heteronormative families. Childcaring is constructed as feminine and can for masculine subjects be outsourced to servants. It is constructed as relatively unproblematic to outsource childbearing to a surrogate mother.

Keywords: postfeminism, chrononormativity, queer kinship, Reality TV

Innehållsförteckning

Inledning	3
Bakgrund	3
Syfte och frågeställningar	5
Disposition	6
Tidigare forskning	6
Postfeminism och Reality TV	7
Postfeminism och moderskap i Reality TV	7
Postfeminism och faderskap i Reality TV	8
Reproduktion i Reality TV	9
Individualisering och karriär i Reality TV	9
Teori	10
Krononormativitet	10
Queer kinship	12
Metod och material	13
Genomförande och reflexivitet	14
Material	15
Analys	16
Hur surrogatmamman möjliggör ett naturligt föräldraskap	16
Det framgångsrika föräldraskapet	23
Från kroppsliga subjekt till anständiga föräldrar och karriärister	28
Diskussion och resultat	34
Källförteckning	36

Inledning

Jag kommer på mig själv med att planera inför framtiden. Om jag läser det här programmet på universitetet i tre år framöver, så kan jag sen hinna få ett fast jobb innan jag blir gravid och tar huslån. På så sätt behöver jag inte ge upp drömmar om att kunna ha en karriär. Jag stoppar mig själv. Vad är det egentligen för liv jag ser framför mig? Är det ett liv jag vill ha? Går det ens att veta vad jag kommer vilja om tre år, eller ens imorgon? Tiden är spännande på så sätt, den kan kännas så naturlig, så självklar, att detta är de olika tids-stadier livet har att erbjuda, en festar, utbildar sig, skaffar jobb, skaffar hus och skaffar barn. Jag strötittar på några reality-serier och funderar vidare på vilka olika typer av liv de har. Jag ser Kim Kardashian West kastas mellan att utbilda sig till jurist och planera för att hennes klädmärke ska lanseras, i nästa stund bär hon ett barn på höften och följer med ett annat barn att få träffa dess idol, allt samtidigt som hon filmar reality-serien *Keeping Up With the Kardashians*. Jag ser Fredrik Eklund sälja fastigheter för flera miljarder till olika kändisar, nästa stund sitter han med tvillingar i knät och berättar en saga, samtidigt som han filmar reality-serien *Million Dollar Listing New York*. Hur får dessa personer ihop livet när jag inte ens hinner träffa mina kompisars nyfödda barn samtidigt som jag stapplande tar mig igenom en universitetsutbildning? Det räcker inte längre att antingen ha karriär eller föräldraskap, en förväntas kunna balansera de två tillsammans med alla andra delar livet erbjuder. Relationen mellan föräldraskap och karriär är påtaglig i serierna, den är något en förväntas hantera, en dröm en förväntas begära och uppfylla. Så slår det mig att både Kim och Fredrik använt en surrogatmamma för att få sina senaste nytillskott till familjen och därefter har hjälp av både barnskötare och assistenter. Vad gör det med hur ekvationen framställs i serierna, hur ändrar det förutsättningarna till det perfekta livet, där en balanserar föräldraskap med karriär och alltid strävar framåt, mot lyckan och mot framgång?

Bakgrund

Diane Negra, Kirsten Pike och Emma Radley (2012, 187) menar att Reality TV är en av de största och mest inflytelserika mediagenrerna inom den samtida mediakulturen. Elizabeth Freeman (2010, s.4) är myntare av begreppet krononormativitet som syftar till att förklara hur människor förväntas organisera sina liv. Inkluderat i det finns även normer kring att bli förälder och ha karriär. Därmed är det intressant att undersöka hur dessa saker framställs i reality-serier och representerar olika människors möjlighet till olika liv. De två aktuella

amerikanska reality-serierna valda för denna studie skildrar föräldraskap innehållande en surrogatmamma och framgångsrika karriärer. Där följer vi bland annat Kim Kardashian West och Fredrik Eklund. Hädanefter refereras de till vid förnamn eftersom det är så de blir presenterade i serierna, vid namnskyltar och tilltal. De är båda två kända Reality TV-personligheter och visar i sina respektive Reality TV-program delar av sin vardag. Utifrån deras medieframställning i serierna framstår de som såpass ekonomiskt oberoende att de inte skulle behöva arbeta.

Fredrik flyttade från Sverige till USA 2003 och blev snabbt en av New Yorks toppmäklare, under de första åren i New York deltog han även i gayporrfilm som han beskriver som ett första steg till att bli känd och framgångsrik i USA (Töpffer, 2018). I serien *Million Dollar Listing New York* (2011-) följer vi Fredrik tillsammans med andra mäklare i bland annat New York, där han frekvent säljer fastigheter för höga summor, bland annat till kändisar. I säsong 7 av reality-serien är Fredrik 40 år och det skildras då hur Fredrik och hans man Derek Kaplan får tvillingar via en surrogatmamma. I en intervju konstaterar Fredrik att dottern Milla är Fredriks biologiska och sonen Freddy är Dereks biologiska barn, men att barnen också delar biologi då de har samma äggdonator (Näslund 2017).

Kim blev bland annat känd genom en sexvideo 2007 (Coleman, 2017). Sedan 2007 syns hon även tillsammans med sina syskon och mamma i reality-serien *Keeping Up With the Kardashians* (2007-), där hon själv och systrarna Kourtney och Khloé kan förstås som huvudpersoner, men även hennes två yngre systrar och deras mamma florerar i serien, den enda som saknas är brodern Rob. I serien följs Kims familjeliv och yrkesuppdrag i Los Angeles, där hon bland annat driver ett klädvarumärke och närvarar vid välgörenhetsuppdrag. Programmet kretsar mycket kring syskonrelationerna och i serien konstaterar Kim att hennes man, artisten Kanye West, inte vill vara med så mycket i programmet (Säsong 17, Avsnitt 11). Kim är i säsong 17 av serien 38 år och det skildras där hur Kim och Kanye får sitt fjärde barn Psalm, vilket blir det andra med hjälp av en surrogatmamma. I diskussioner i media föreslår Kim att anledningen till att hon och Kanye använder en surrogatmamma är för att hon vid en tidigare förlossning fick medicinska komplikationer och därmed har blivit avrådd från att bära fler barn. När deras tredje barn föddes via en surrogatmamma presenterades det vara Kims och Kanyes biologiska barn, vilket även föreslås vara fallet när deras fjärde barn föddes via en surrogatmamma (Arissen 2019).

Trots att programmen kan verka olika, det ena är till synes ett program om fastighetsmäklare och det andra om Kardashian-familjens vardag som kändisar, finns det många likheter mellan Kim och Fredrik. De är båda kändisar i USA, båda har Reality TV- program som skildrar deras karriärer och föräldraskap med fokus på dem som framgångsrika, både karriärmässigt och familjemässigt. Detta ligger till grund för att just dessa två valts att analyseras i denna studie. På grund av deras olika identiteter, där Kim som kvinna lever i en heterosexuell relation och Fredrik som man lever i en homosexuell relation, blir det även relevant att undersöka hur olika maktordningar tar plats i dessa framställningar. De maktordningar som undersöks närmare i studien är genus, sexualitet och klass.

Zakiya Luna (2018, 98) konstaterar att även familjer som tycks leva den amerikanska drömmen med kändisskap, förmögenhet och framgång, erfarar komplikationer med sorg som är involverade vid användandet av surrogatmammor. Enligt Luna (2018, 93) finns normativa narrativ kring smärtfria "naturliga" reproduktionsprocesser, men genom att avvika från dessa narrativ, genom att till exempel som ett heterosexuellt par använda surrogatmödraskap, ges i stället upphov till en avvikande, så kallad queer potential kring reproduktion. Dock poängterar Luna hur kändiskvinnor som pratar om reproduktionstekniker fortfarande upprätthåller familjen som norm, men att en queer potential för reproduktion i vissa delar uppstår om en diskuterar smärtsamma känslor (Luna 2018, 93). Marcin Smietana (2018, 102) menar att en homosexuell identitet i amerikansk kultur tidigare innebar att en inte skulle kunna reproducera sig. De senaste två decennierna har dock gjort reproduktionen tillgänglig för människor utanför heterosexuella relationer, som kan betala för sig, i USA. Senaste decenniet har antalet homosexuella män som använder sig av surrogatmödraskap i USA ökat (Smietana 2018, 102). Enligt Smietana (2018, 102) kostar ett kommersiellt surrogatmödraskap ca 150 000 dollar i USA. Smietana poängterar att om en diskuterar homosexuella mäns tillgång till reproduktionstekniker som ett rättviseprojekt, får en inte glömma att se surrogatmammans och äggdonatorns hälsa och situation innan en avgör hur rättvis och jämlik processen är (Smietana 2018, 109).

Syfte och frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur genus, sexualitet och klass samspelar i framställningen av familj och karriär i postfeministisk kultur. Detta görs i analys av Fredrik Eklund och Kim Kardashian West i deras respektive reality-serier, *Million Dollar Listing*

New York och *Keeping Up With the Kardashians*, vilka jämförs med varandra. Inom den ramen ryms tre frågeställningar:

- Hur framställs familj och karriär tidsligt i serierna?
- Hur framställs Kim och Fredrik i relation till andra, såsom familj, kollegor och tjänstefolk i serierna?
- Vad spelar surrogatmödraskap för roll i att konstruera familjen och framgångsrika yrkesliv i serierna?

Disposition

Uppsatsen inleds med en inledning och bakgrund, vilket följs av syfte och frågeställningar. Sedan redogörs för studiens utgångspunkt i ett postfeministiskt forskningsfält varpå de teoretiska utgångspunkterna redogörs för, till att börja med krononormativitet utifrån Freeman (2010) och Halberstam (2003), därefter teorier om queer kinship utifrån Butler (2002) och Freeman (2007). Sedan följer en genomgång av metod, genomförande, reflexivitet och materialet. Därefter tar analysen plats vilken är uppdelad i tre analytiska teman; hur surrogatmamman möjliggör ett naturligt föräldraskap, det framgångsrika föräldraskapet och från kroppsliga subjekt till anständiga föräldrar och karriärister. Avslutningsvis redovisas för studiens resultat i en diskussion av det.

Tidigare forskning

Den bredare kategorin av tidigare forskning som denna studie placerar in sig i är en postfeministisk kontext, men även specifikt studier av Reality TV. Det finns mycket forskning rörande heterosexuellt moderskap och även specifikt hur Kims moderskap och karriär framställs. Däremot är ett mindre välutforskat område hur homosexuellt faderskap framställs i Reality TV och hur Fredrik framställs. Därför används mer generell faderskapsforskning för att förstå hur Fredriks framställning förhåller sig till den. Denna uppsats kan förhoppningsvis bidra till faderskapsforskningen inom Reality TV och även jämföra det med moderskapets framställning. Studien förhåller sig även till forskning om reproduktion, individualisering och karriär. Då postfeminism och Reality TV är ett välutforskat område kommer mitt bidrag till forskningsfältet vara att addera analyser med hjälp av teorierna krononormativitet och queer kinship.

Postfeminism och Reality TV

Angela McRobbie (2004, 255) argumenterar för att mycket av samtidens populärkultur befinner sig i en postfeministisk kontext. Hon diskuterar en samtida feminism som har anammat en nyliberal förståelse av världen, och blivit en ny politisk inriktning (McRobbie 2013, 120). Detta går att förstå som postfeminism, där strukturella problem förstås som personliga och blir en fråga om individuella val och lösningar (McRobbie 2013, 128). McRobbie (2004, 255-256) menar att postfeminism föreslår att jämställdhet redan är uppnått och att feminism därför inte längre behövs. Unga kvinnor har nu frihet och egna val. Nykonservatism kopplat till genus, sexualitet och familjeliv samspelar inom postfeminismen med liberala idéer om val och mångfald när det kommer till sexualitet och släktskap, till exempel kan homosexuella adoptera och uppfostra egna barn (McRobbie 2004, 255- 256).

Helen Wood och Beverly Skeggs (2008, 7) menar att Reality TV är redigerat och scriptat men ändå ger en känsla av att vara autentiskt. Den privata berättelsen kan därför förstås befästa normer och ideala liv (Wood & Skeggs 2008, 8). Vid just Reality TV får tittaren ofta en nära relation till karaktärerna och eftersom personerna i programmen är verkliga är det lätt att känna medlidande för dem, vilket är svårare med fiktiva karaktärer (Wood & Skeggs 2008, 14-15). Liberala idéer såsom självutveckling är enligt Wood och Skeggs (2008, 16) ofta i fokus i Reality TV, och så även i dessa program.

Postfeminism och moderskap i Reality TV

Enligt Liza Tsaliki (2019, 5) formar kändismammor diskursivt betydelsen av moderskap. Detta fungerar normerande för uppföranden gällande moderlig moral (Tsaliki 2019, 11). Angela McRobbie (2013, 124) skriver att postfeministiska publika mammor antingen förväntas pausa karriären för en stund eller kombinera den med moderskapet, men att de inte kan göra avkall på plikten att uppfostra barn. De bidrar med en bild av en ständig strävan efter ett bättre och mer effektivt föräldraskap (ibid.). McRobbie menar enligt Tsaliki att dagens mammor strävar efter att ha det bästa av båda världar, genom att både ha karriär och föräldraskap, men att de fastnar i en dubbel förvirring, då deras agens hyllas, samtidigt som de blir kontrollerade av snäva mamma-ideal (Tsaliki 2019, 3). Tsaliki (2019, 4-5) har dock en annorlunda förståelse av vad en postfeministisk mamma innebär. Att som högstatuskvinna ge upp sin karriär när en får barn är enligt postfeminism inte ett kvinnoförtryck utan ett uttryck för att mammor idag i postfeminismens anda själva anses kunna välja hur de vill kombinera

karriär och moderskap (ibid.). Denna utgångspunkt kan jämföras med hur Kim förklarar sin roll som mamma och karriärskvinna.

Kvinnors estetiska kroppar kan förstås som en del av en konsumtionskultur, där ens sociala acceptans och självvärde är representerat i ens utseende (Tsaliki 2019, 1). Det är därför viktigt att vara en vältränad mamma med en normativ kropp, även efter en förlossning (Tsaliki 2019, 5-6). Frun förväntas vara åtråvärd både under och efter graviditeten, medan det inte finns liknande förväntningar på hennes manliga partner (McRobbie 2013, 131). Även om sexualiserad synlighet representerar ens marknadsvärde, förväntas en kunna balansera arbete och barn. Kims kropp kan därför komma i konflikt med hur hon framstår som mamma, då hon påstås vara översexuell, vilket inte passar en mamma (Tsaliki 2019, 9).

Postfeminism och faderskap i Reality TV

Hur män kan förstås i en tid av postfeminism är enligt Marjo Kolehmainen (2012, 152) inte lika väl utforskat som rörande kvinnor. Hannah Hamad (2010, 152) menar att postfeministiska maskulina ideal om faderskap kräver att papporna visar upp en publik bild av sitt faderskap, där de bebor egenskaper som att vara närvarande, omhändertagande och känslösamma, för att i en postfeministisk kultur hålla sig relevanta i media (ibid.). Dessa ideal om postfeministiskt faderskap hos kändisar cirkulerar diskursivt inom Reality TV och skvallertidningar (Hamad 2010, 151). Faderskap hos manliga kändisar beskrivs som sexigt och används för att visa på heteronormativitet med hjälp av fru och barn (Hamad 2010, 155). Hamad refererar till Varvus som menar att postfeministiskt faderskap kan anta feministisk ideologi, men bara delvis, och utan att utmana genusmaktordningen som privilegierar patriarkatet, då den inte utmanar kärnfamiljen eller de heteronormativa ideal som underbygger den (Hamad 2010, 153).

En retorik kring att få det bästa av båda världar som tidigare gällde postfeministisk femininitet gäller nu även postfeministisk maskulinitet, där fäder kan uppfostra barn samtidigt som de har karriär (Hamad 2010, 155). I en postfeministisk samtid menar Hamad att både mödrar och fäder kan straffas hårt av media för att vara dåliga frånvarande föräldrar (Hamad 2010, 159). Diskursen som normaliserats kring postfeministiska faderskap, vilket ofta beskrivs med progressiv kapacitet, är en förbättrad maskulinitet, där fadern är domesticerad, närvarande och emotionell (Hamad 2010, 162). Det får dock inte övergå till en kontrollerande och patriarkal pappa, eftersom kvinnan som då föder barnet framstår som en

passiv och infantiliserad moder (ibid.). Faderns agerande påverkar alltså hur den som föder barnet framställs, detta kan vara viktigt att ta med sig in i analysen av både Kim och Fredriks situationer, även om det såklart är något annat att låta en surrogatmamma föda ens barn.

Reproduktion i Reality TV

Camilla A. Sears och Rebecca Godderis (2011, 190) menar att gravida kvinnor på Reality TV framställs ha olika grad av agens under förlossningar. Sears och Godderis (2011, 191) poängterar dock hur deras analys inte visar att kvinnor är passiva under sina förlossningar, utan hur de representeras som passiva i TV-narrativet, därmed kan scener med mer agens ha redigerats bort på grund av att det inte passade narrativet programmet ville framföra. Även om serien inte visar verkligheten, bidrar den ändå med information om hur en kan agera i världen (Sears & Godderis 2011, 184-185). Enligt Brooke W. Edge (2014, 873) beskrivs kändisars graviditeter vid hög ålder som naturliga och förklaras med den gravidas unga och vackra kropp, problem med infertilitet diskuteras sällan. Detta skapar kulturella förväntningar på femininiteten som fertil (ibid.). Det finns ett ideal att som mamma bära graviditeten som en accessoar, vilket framställer mammor som inte själva bär sina barn som olämpliga. Även om var 8:e par har fertilitetsproblem, förväntas ändå en mamma kunna kontrollera sig själv och sin fertilitet, utan att behöva medicinsk hjälp (Edge 2014, 874). Att förstå Reality TVs bild av infertilitet eller klass som verklig, blir enligt Edge problematiskt, när upprepade försök med IVF framstår som ekonomiskt oproblematiskt (Edge 2014, 875).

Individualisering och karriär i Reality TV

Det finns många studier om hur karriär framställs i en postfeministisk samtid. Moya Luckett (2019, 301) menar att nyliberal media porträtterar fallna kändisar som ensamt ansvariga för sitt ekonomiska fall, snarare än att det skulle handla om systematiska klasstrukturer. Kulturen präglas av framgång, överflöd och möjligheter (Luckett 2019, 303). Maria Prammagione och Diane Negra (2014, 79) diskuterar hur postfeminism beskriver jämlikhet mellan könen som synonymt med "girl power" och att det kan uppnås med lyxkonsumtion och en fashionabel självbild. Den amerikanska drömmen handlar för män om att genom meriter klättra i klasshierarkier och för kvinnor om att bli transformerade till en prinsessa likt askungen (ibid.). Enligt Diane Negra och Yvonne Tasker (2019, 117) finns det en utveckling kring kvinnligt entreprenörskap som länge betonat konsumtion som en väg till självförverkligande och ekonomisk belöning. Diskurser kring hur en agerar och förhandlar med sin kropp tycks

enligt Kolehmainen (2012, 182) florerar i Reality TV och ter sig annorlunda för män än för kvinnor (Kolehmainen 2012, 188). För män är det större fokus på att göra, att klä sig rätt och agerar en god värd kan erbjuda framgång och karriärmöjligheter, för kvinnor handlar det snarare om att finna styrka och identifikation i sin kropp (Kolehmainen 2012, 188-190). I en postfeministisk kultur framstår objektifiering av kvinnor som en frivillig sexuell subjektifiering (Kolehmainen 2012, 187). I Kolehmainens (2012, 193) studie florerar de homosexuella männen på Reality TV med en expertis på konsumtion. De kan även förstås genom homonormativitet, vilket är en politik som inte ifrågasätter, utan upprätthåller, heteronormativa antaganden och institutioner (Kolehmainen 2012, 193).

Kim Allen et al. (2015, 914) menar att Kim Kardashian placeras utanför den respektabla, rena, vita, medelklassfeminiteten. Trots att hon är dotter till en rik advokat, saknar hon kulturellt kapital och beskrivs som dum, "trashy" och överdriven, då hon sammankopplas med en sexvideo och Reality TV (ibid.). Kim Kardashian framställs som fel sorts mamma och nyliberalt subjekt, då hon inte har ett legitimt arbete, utan bara är känd för att vara känd (ibid.). Luckett har å andra sidan kommit fram till att familjen Kardashian och mer specifikt Kim framställs med en stor arbetsmoral som handlar om att jobba på sin kropp och image, vilket kan framstå som motsatser till jobb (Luckett 2019, 302). Det är relevant att undersöka hur min studie förhåller sig till tidigare forskning om Kims karriär och föräldraskap.

Teori

Som utgångspunkt för studien ligger postfeministisk forskning av Reality TV, vilket är seriernas och studiens samtidskontext. För att få nya perspektiv på detta kulturlandskap används två teorier; krononormativitet utifrån Elizabeth Freeman (2010) och Judith Halberstam (2003) och queer kinship utifrån Judith Butler (2002) och Elizabeth Freeman (2007). Detta för att analysera hur konstruktioner av genus, sexualitet och klass samverkar i Fredrik och Kims framställning av framgångsrika liv.

Krononormativitet

Krononormativitet är enligt Elizabeth Freeman (2010) hur tiden kronologiskt tar plats i och formar människors liv utifrån ett heteronormativt livsskript. Tiden blir ett sätt att organisera människokroppar mot produktivitet (Freeman 2010, 3). Människor blir därmed bundna till varandra med hjälp av tiden, de känner sig sammankopplade och tillhörande en gemenskap

utifrån hur tiden organiseras (ibid.). De som med enkelhet kan leva efter dessa normer upplever schemat som naturligt, medan andra kroppar inte är lika privilegierade inom krononormativiteten (ibid.). Freeman (2010, 4) menar att varje upprepning gör temporala normer mer naturliga och "sanna". Krononormativiteten handlar till exempel om tidsscheman som formar vad ett liv bör innehålla och i vilken ordning, bland annat är äktenskap, hälsa och rikedom inför framtiden, barnuppfostran och döden några centrala delar av ett krononormativt liv (ibid.). Dessa förväntade liv är också vad som är bäst för statens ekonomiska utveckling och därmed regleras när en får ta körkort för att en ska kunna köra till sitt jobb (ibid.). Statens regleringar betyder då enligt Freeman (2010, 5) att det centrala för ett skäligt liv är att ha produktiva ögonblick. Tiden ska vara produktiv och dåtiden är meningslös om den inte kan användas för att förutspå framtiden. Krononormativiteten är alltså införlivad av ett kapitalistiskt ramverk, men även genus-binariteter formar den linjära krononormativa tiden, och avgör vad som hamnar utanför dess ramar (ibid.). Biologiska släktskap kan innebära en gemenskap, men enligt Freeman (2010, 18) kan en annan gemenskap vara införstådd av klass. När utseendet eller ens namn inte tycks stämma överens såsom de enligt normen bör göra inom en familj, kan andra egenskaper och gömda temporala markörer visa på likheter som kan uppträda så naturligt att de känns medfödda medan de egentligen är införstådda av klass, det kan till exempel handla om gester och humor (ibid.). Logiken kring arv handlar enligt Freeman (2010, 5) inte bara om den egendom som ärvs längs med heteroreproduktiva linjer och släktskap, utan det handlar snarare om hur en till exempel ärver en nationell eller etnisk politisk framtid.

Judith Halberstam (2003) teoretiserar också kring temporalitet och hur tiden organiserar människors liv och diskuterar hur queera subkulturer kan erbjuda en möjlighet att infinna sig i en alternativ queer temporalitet som avviker från den heteronormativa temporaliteten. Den queera temporaliteten innebär ett motstånd mot heteronormativa förväntningar om konstant framåtrörelse (Halberstam 2003, 328). Det blir även ett motstånd mot de aktiviteter en förväntas ingå och ansluta sig till när en tar intåg i vuxenlivet (ibid.). Istället för att ägna sig åt bröllop och barnuppfostran kan ett queert motstånd innebära att stanna upp och njuta av nuet, nattklubben blir där en symbol för en queer temporalitet (Halberstam 2003, 330-331). Att befinna sig i nuet på en nattklubb och bara njuta utan att vara produktiv blir att ansluta sig till en queer subkultur och ta avstånd från det heteronormativa utstakade livsschemat (ibid.). Denna förståelse används i uppsatsen för att förstå hur ett queert motstånd kan fungera mot krononormativiteten.

Queer kinship

Jag använder teorier kring queera släktskap för att undersöka hur familjekonstellationerna i reality-serierna förhåller sig till queerhet. Enligt Judith Butler (2002, 14) räknas inte alltid släktskap om det inte går att koppla till en bekant familjeform, vilket också kan vara informerat av statens regleringar då Butler beskriver äktenskapet som en sådan institution som ger en familjeform en juridisk status. Dock poängterar Butler att det finns släktrationer i USA utanför kärnfamiljen som både är biologiska och icke-biologiska och som utmanar den nuvarande lagstiftningen (ibid.). Ett icke-biologiskt släktskap till ett barn innebär dock inte en lika trygg position för en vårdnadshavare som ett biologiskt släktskap skulle göra, då det lättare ifrågasätts av domstolar (Butler 2002, 25). Det går att förstå släktskap som olika handlingar som reproducerar liv och mänskligt beroende av varandra (Butler 2002, 15). Dessa praktiker kan innebära födelse, barnuppfostran, känslomässigt beroende, generationsband och död (ibid.). Släktskap som avviker från normativa, heterosexuella familjebildningar som har blivit bekräftade av äktenskapet anses, i vissa debatter rörande homosexuellas rätt till reproduktion, ohälsosamma för barnet och anses inskränka viktiga regler som gör familjer begripliga (Butler 2002, 16). Många homofoba argument hänvisar till att en måste tänka på barnens bästa innan en ger tillgång till homosexuella att skaffa barn, såväl via reproduktionstekniker som adoption (Butler 2002, 21-22). Då en via reproduktion anses överföra en viss kultur till sina barn är det därför viktigt att familjeformen är införstådd med rätt kulturella värderingar (Butler 2002, 23). Butler (2002, 34) refererar till David Schneider om att släktskap är ett görande vilket Butler påpekar är starkt influerat av heteronormativitet. Det innebär att även icke heterosexuella släktskap kommer inta heteronormativa positioner såsom mammor och pappor för att kunna bli förstådda som en familj (ibid.).

Butler uppmuntrar ett progressivt språk och nya begrepp för att beskriva sexualitet för att undvika inramning (Butler 2002, 18). Istället för att tillåta fler subjekspositioner ingå äktenskap kan en enligt Butler ifrågasätta hur familjeformationer konstrueras utifrån statens normer (Butler 2002, 21). Till exempel skulle alternativa familjebildningar kunna vara vänner eller före detta partners som vill uppfostra barn tillsammans (Butler 2002, 37). Stabila par som skulle gifta sig bara de kunde kan för tillfället ses som en illegitim familj, men ändå berättigade till en framtida legitimitet, de människor som däremot inte alls finns i dessa former av stabila par tycks vara mycket längre ifrån att se som legitima familjer, även i

framtiden (Butler 2002, 18). Vad som anses som en queer familjeform blir enligt Butler alltså inte helt självklart utan istället kan det förstås som en skala av vilka familjer som anses närmre eller längre ifrån de juridiska bestämmelserna för legitima familjer som äktenskapet ger (ibid.). Genom möjligheter till adoption och donatorinseminering blir släktskapet mer oklart, då den biologiska dimensionen försvinner, vilket enligt Butler (2002, 37) placerar släktskapet längre ut på skalan från vad som enligt staten kan förstås som legitima släktskap. Även Elizabeth Freeman (2007, 299) menar att ett legitimt släktskap länge byggt på biologiska band och poängterar därför vikten av att kunna förstå släktskap som socialt, snarare än biologiskt faktum, eftersom det ligger till grund för att även kunna inkludera begrepp som donator och surrogatmamma i familjekonstellationer. Dessa tekniker är dock biogenetiska då de kopplas till ägg och spermie (Freeman 2007, 300). Därför kan aktiviteter i uppfostran som påverkar barnet ha större potential till en queer förståelse av hur familj bildas än vad praktiken med en reproduktionsteknik har som fortfarande bygger på det biologiska bandet (ibid.).

Metod och material

Jag använder Norman Faircloughs tredimensionella modell för kritisk diskursanalys utifrån Marianne Winther Jörgensen och Louise Phillips (2000, 74-75) beskrivning för att se hur karaktärerna i serien förhåller sig till rådande diskurser. Fairclough har enligt Winther Jörgensen och Phillips (2000, 70) bland annat diskuterat kritisk diskursanalys i sin bok *Media Discourse* från 1995, och metoden är därmed användbar på mediamaterial (ibid.). För att kunna göra en diskursanalys är det viktigt att förstå betydelsen av diskurs. Enligt Fairclough kan diskurs förstås på två sätt; som ett språkbruk som en typ av social praktik, eller som olika perspektiv där det till exempel kan finnas en feministisk diskurs eller en nyliberal diskurs (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 72). Diskurser är både konstituerande och konstituerad och i interaktionen formas och formar diskursen som social praktik och andra sociala praktiker av varandra (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 71). Faircloughs kritiska diskursanalys ifrågasätter och granskar hur ojämlika maktstrukturer konstrueras och upprätthålls (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 69). Enligt Fairclough begränsar diskursen vad som kan formuleras och sägas, men språkbruk kan även utmana diskurser och skapa en ny förståelse av vad som är möjligt (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 76). Genom att kombinera olika diskurser och använda dem på ett nytt sätt är förändring möjlig, men det

begränsas av maktrelationer som avgör olika människors möjlighet att använda sig av olika diskurser (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 78).

Fairclough menar att språkbruk har tre nivåer, (1) text, där textens egenskaper lyfts, (2) diskursiv praktik, där texten produktions- och konsumtions-processer undersöks (3) social praktik, där texten placeras i en bredare social praktik (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 74). Dessa tre nivåer är egentligen sammanbundna men brukar åtskiljas i analysen för att enklare se de olika delarna (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 75). I uppsatsens analysdel kommer de presenteras ihop då nivåerna är sammankopplade. När en undersöker första nivån, textens egenskaper, går det till exempel att se att textens utformning förhåller sig till diskurser, där meningsuppbyggnaden kan avgöra vem som anses aktiv eller ansvarstagande i en händelse, beroende på hur det formuleras (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 87). Gamla ord eller formellt språk gör att det distanseras från personen (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 89). Detta kan vara relevant för att se på vilket sätt till exempel föräldraskapet eller karriärerna presenteras i reality-serierna. Det andra steget, den diskursiva praktiken, kan enligt Fairclough användas för att avgöra vilka diskurser texten bygger på och hur den konsumeras (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 85-86), där placeras studien i en samtida postfeministisk kontext och konsumeras som Reality TV vars betydelse av Wood och Skeggs (2008, 8) förklarats vara normerande. Det sista steget i Faircloughs tredimensionella modell för diskursanalys berör den sociala praktiken. Där undersöks mer specifikt hur samhällets bredare diskursordning reproduceras eller utmanas av serierna. Enligt Fairclough kan det även vara relevant att här koppla på teori för att avgöra vilka diskurser det är som upprätthålls eller utmanas (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 90).

Genomförande och reflexivitet

För att rent praktiskt använda Faircloughs kritiska diskursanalys har serierna först kollats på för att notera viktiga segment i koppling till teorierna och frågeställningarna. Sedan plockades de mest framgångsrika diskurserna ut för att mer specifikt se hur de båda karaktärerna förhåller sig till dem. De utvalda diskurserna är framtagna med hjälp av teorier och frågeställningarna och materialet har organiserats därefter. Det har alltså krävt att serierna tittas på flera gånger för att kunna komma fram till likheter och skillnader mellan hur karaktärerna förhåller sig till utvalda diskurser.

Det är viktigt att ha en reflexiv ansats till uppsatsen, vilket särskilt poängteras både inom kritisk diskursanalys och genusvetenskapen som kunskapsfält (Lazar 2007, 142-143). Resultatet kommer vara format av de olika metodologiska och teoretiska val jag gör under uppsatsens gång. Därför är det viktigt att poängtera att syftet är att undersöka just dessa säsongers förhållande till de diskurser jag valt ut, och inte hur hela serien förhandlar med diskurser. Det kan också vara värt att poängtera att det är hur saker framställs i serien som är väsentligt för studien och att det inte behöver överensstämma med hur Kim och Fredrik förhandlar med rådande diskursordning i andra medier. Då serierna är på engelska men jag har översatt beskrivningar av scenerna till svenska, kan även min tolkning påverka hur de framställs och analyseras i uppsatsen. Att skriva ut de engelska citaten hade dock ändå krävt en översättning innan analysen, vilket kan skapa samma missuppfattningar då den amerikanska och svenska kulturen skiljer sig.

Att jämföra två personer av olika genus och sexuella identiteter kan verka späda på diskurser om heteronormativa dikotomier. Dock ämnar jag genom min analys att jämföra Kim och Fredrik för att kritiskt kunna granska huruvida det finns skillnader eller inte, på så sätt undviks att föra vidare stereotypa normer om genuskillnad som något naturligt och oföränderligt. Fairclough poängterar vikten av språkmedvetenhet vid kritisk diskursanalys, för att undvika att reproducera de diskurser en ämnar att kritisera. Det är viktigt att vara medveten om ens språk och vilka diskurser en själv vill bidra till (Winther Jörgensen & Phillips 2000, 92).

Material

De två Reality TV- serierna är båda producerade i USA men sänds även i Sverige. I serien *Million Dollar Listing New York* (2011-) följer tittarna tre mäklare som säljer dyra fastigheter. Jag har valt att fokusera på karaktären Fredrik, då han och maken Derek Kaplans val att använda en surrogatmamma för att få barn presenteras i programmet. Det blir därför möjligt att undersöka diskurser rörande surrogatmödraskapets roll i konstruerandet av relationen mellan föräldraskap och karriär. Det finns 8 säsonger av serien, i följande uppsats undersöks ett mindre urval av avsnitt för att kunna granska diskurser gällande föräldraskap och karriär som berörs mer djupgående. Avsnitt 1, 3, 4, 6, 7, 8, 10 och 12 ur säsong 7 (2018), alltså 8 av 12 avsnitt, analyseras främst, men även avsnitt 5, 9 och 12 ur säsong 6 (2017) och avsnitt 1 i säsong 8 (2019), alltså totalt 12 avsnitt. I avsnitten från säsong 6 och 8 används endast scener som bidrar till hur surrogatmödraskapsprocessen framställs, för att kunna

jämför med hur Kim framställer sin surrogatmödraskapsprocess. Scenerna ur de andra avsnitten berör antingen diskurser som redan diskuterats tidigare utifrån andra avsnitt eller som inte är relevanta utifrån studiens syfte och frågeställningar och därför har valts bort. Dock bör kommenteras att hela säsong 6, 7 och 8 tittades på innan urvalet gjordes för djupare analys. *Million Dollar Listing New York* analyseras i relation till och i jämförelse med *Keeping Up With the Kardashians* (2007-), som det finns 18 säsonger av. Jag tittar på säsong 17 (2019) som har 12 avsnitt och specifikt på hur Kim förhåller sig till diskurser kring föräldraskap, karriär och specifikt surrogatmödraskapsprocessen. Dessa teman var utförligt framställda och blev mättade i säsong 17 och det räckte därmed att titta på en säsong, jag har använt diskurser från alla 12 avsnitt.

Ett urval är nödvändigt eftersom det finns fler karaktärer och parallella berättelser i serien som inte anses relevanta för denna undersökning. Anledningen till att just dessa karaktärer och serier väljs för att undersöka dessa frågor är att deras kontexter kan verka någorlunda lika och att det därmed kan bli tydligt att undersöka huruvida det finns skillnader/likheter i hur de framställs med hänsyn till deras olika genus och sexuella identiteter.

Analys

Analysen är upplagd utifrån metoden, jag har valt att lyfta de diskurser som jag finner mest närvarande i serierna utifrån syfte och frågeställningar. Dessa diskurser har delats in i tre övergripande teman; hur surrogatmamman möjliggör ett naturligt föräldraskap, det framgångsrika föräldraskapet och från kroppsliga subjekt till anständiga föräldrar och karriärister. Diskurserna innehåller idéer om framgång men innefattar även diskurser gällande queera/heteronormativa släktskap och temporala aspekter.

Hur surrogatmamman möjliggör ett naturligt föräldraskap

Barn är vägen till framgång

Lockett (2019, 303) konstaterar att det neoliberala samtida klimatet som postfeminismen befinner sig i är en kultur av framgång, överflöd och möjligheter. Framgång är ett centralt koncept i serierna. För Fredrik uppdragas det till exempel när han av sin man Derek får reda på att deras surrogatmamma blivit gravid med tvillingar. Fredrik beskriver det som att han har sprungit ett maraton i 40 år och att han äntligen når målet genom att bli pappa. Fredrik

berättar att alla alltid har kallat honom framgångsrik men att han aldrig känt sig framgångsrik förrän det här ögonblicket (Säsong 6, Avsnitt 12). I Fredriks bild av att vara framgångsrik räcker det alltså inte bara att ha en framgångsrik karriär, utan att få barn är en stor del i ett framgångsrikt liv. Detta kan förstås i relation till samspelet mellan nykonservatism och liberalism i postfeminismen som beskriver homosexuellas möjlighet till att ha egna barn med positiv konnotation (McRobbie 2004, 255- 256). Att bli förälder kan även förstås som en del av ett krononormativt livslopp (Freeman 2010, 4) där processen att få barn i Fredriks fall framställs vara målet och framgången. I diskussionen inför att embryona skulle placeras i surrogatmamman föreslog även Fredrik att det inte hade varit menat att de skulle bli de tidigare barnen, där surrogatmamman fått missfall (Säsong 6, Avsnitt 9). Det var alltså meningen att det skulle bli just de här barnen, och inte de andra som inte blev.

Även för Kim framställs processen med surrogatmamman som en väg mot målet. Det byggs upp en spänning inför förlossningen som framställs som en stor händelse, då det under programmets gång sker en nedräkning till datumet barnet beräknas födas (Säsong 17, Avsnitt 5, 6). Barnen tycks vara en viktig del av Kims liv för att det ska kännas komplett, då hon efter att hennes barn fötts av surrogatmamman konstaterar att fyra barn är perfekta antalet för henne. Hon känner sig fullständig, och är nu klar med att skaffa barn (Säsong 17, Avsnitt 6). Det framställs därmed självuppfyllande för Kim att skaffa barn. Enligt Freeman (2010, 5) är reproduktion enligt krononormativiteten ett sätt att vara produktiv och bidra till världen. Samtidigt skriver Tsaliki (2019, 5) att det enligt postfeminism är viktigt att som kvinna och mamma själv kunna besluta över hur hon vill kombinera föräldraskap och karriär, vilket det framstår som att Kim gjort genom att konstatera att antalet barn var baserat på hennes önskan.

Fredriks väg till barn kan förstås som en krononormativ historia om att växa upp. Den liknar hur Halberstam (2003, 330-331) pratar om att en i ungdomsåren festar och lever i nuet, men att en när en blir äldre lämnar den tiden bakom sig för att ingå äktenskap och skaffa barn. Dock poängterar Halberstam (2003, 328) att icke-heterosexuella personer ofta stannar i dessa queera subkulturer längre, om de någonsin släpper sin queera identitet och ingår i heteronormativa familjer och livshändelser. Detta blir tydligt i Fredriks fall då han i sen ålder beskriver hur han tagit steget in i en ny fas av livet, där barnen gjort honom mer mogen och kräsen och att han inte längre vill sälja billiga fastigheter eller har möjlighet att jobba på solbrännan i Saint Lucia (Säsong 7, Avsnitt 8, 10). Fredrik konstaterar att de bästa åren av deras liv kommer att vara de kommande tio åren med barnen och att det är dags att leva nu

och inte när han är 80 år och i en blöja (Säsong 7, Avsnitt 12). Halberstam (2003, 330-331) menar att en queer temporalitet innebär att en lever i nuet utan att vara produktiv för framtiden, dock kan Fredriks liv inte längre tolkas infinna sig i en sådan queer temporalitet då han genom att ha skaffat barn bidrar med att konstruera framtiden, till det bättre. Genom att bidra till reproduktion tappar Fredrik den queera potential i det liv han framställer sig ha haft innan barnen, med festande och galna äventyr. Genom att inkluderas i familjenormen närmar Fredrik sig det heteronormativa idealet (Smietana 2018, 109). Genom att Fredrik lever tvåsam, är gift och har barn kan han förstås inom en heteronormativ legitim familj, vilket även gör Fredrik själv till en mer respektabel homosexuell man. Kim däremot framställs redan i början av säsong 17 tillhöra en heteronormativ temporalitet med tre barn, man och familj.

Surrogatmödraskap, en omständig väg till framgången?

Många reality-serier kan enligt Edge (Edge 2014, 873-874) bidra till stereotyper kring reproduktion, men program som *Keeping Up With the Kardashians* som till exempel har visat hur Khloé och Lamar kämpar med infertilitet har snarare breddat bilden av reproduktion då den gör motstånd mot ideal kring att skaffa barn på "naturlig" väg. På samma sätt bidrar även framställningen av Kim och Fredriks surrogatmödraskapsprocesser till att bredda bilden av reproduktion som mer än något naturligt och feminint. Reproduktion blir istället något alla, med en viss klassposition, kan göra på samma sätt. Luna (2018) menar att kändiskvinnor som pratar om reproduktionstekniker bidrar med att upprätthålla familjen som norm, men att den queera potentialen för reproduktion kvarstår i vissa delar när en diskuterar smärtsamma känslor och de olika människor som är involverade i deras typer av familj (Luna 2018, 93). Även Butler (2002, 18, 37) menar att reproduktion med hjälp av donationer, såsom en äggdonator i Fredriks fall, gör att släktskapet blir lite mindre biologiskt och därför lite mindre legitimt som heteronormativ familj. Att anställa en surrogatmamma för att få ett barn framstår inte som en oproblematisk process i serierna, utan det verkar vara en omständig väg. Fredrik är känslomässigt nedbruten över de missfall tidigare surrogatmödrar haft, men hans längtan efter barn leder till att de försöker igen, genom att leta efter en ny äggdonator, surrogatmamma och läkare (Säsong 6, Avsnitt 5). Vägen till framgång är alltså krokig trots att de anställt någon att bära barnen åt dem. Fredriks framställning kan därför ha en queer subversiv inverkan på reproduktion genom att prata om smärtan (Luna 2018, 93), men samtidigt kan de bara anställa en ny surrogatmamma, äggdonator och läkare. Även om det fortfarande krävs ett känslomässigt arbete, nämns de ekonomiska aspekterna med

surrogatmödraskap inte, vilket stämmer överens med den bild Edge (2014, 875) noterat i Reality TV. För Kim framstår det enklare att få barn via en surrogatmamma och processen inför diskuteras inte i programmet, säsongen börjar med att Kim låter en gravid kollega kissa på ett graviditetstest som Kim lurar sin mamma är hennes egna. Kim konstaterar att det hade varit komiskt om både hon och hennes surrogatmamma var gravida (Säsong 17, Avsnitt 1). På detta sätt får tittarna reda på att Kim har anställt en surrogatmamma och skämtet signalerar att surrogatmödraskapet är en lättsam och självklar process som inte behöver förklaras närmare. Däremot framställs komplikationer under Kims surrogatmammans graviditet.

Nära inpå Kims surrogatmammans förlossning uppstår dramatik då bebisen ligger fel, då det är farligt att förlösa om huvudet inte har placerats i rätt riktning. Kim har haft samma problem inför en förlossning och menar att det är läskigt och gör ondare än förlossningen i sig. Kim berättar att detta är det sista de ville och att surrogatmamman nu är hysterisk och därför vill ha Kim där om läkarna behöver vända barnet innan förlossningen. Senare konstateras att bebisen har lagt sig i rätt riktning av sig själv (Säsong 17, Avsnitt 5, 6). Detta framställer Kim som stöttande och empatisk, men vägen till barn som svår. Genom att säga att surrogatmamman vill ha Kim där under inversionen så framställs Kim som snäll som ställer upp och stöttar sin surrogatmamma, snarare än att det är surrogatmamman som gör arbetet och en stor tjänst som bär Kim och Kanyes barn. Ingenstans i processen är heller Kanye närvarande, det framställs istället som att surrogatmamman bär barnet för Kims skull. Smietana (2018, 109) poängterar vikten av att även analysera surrogatmödraskap utifrån surrogatmammans perspektiv när en analyserar huruvida processen ger upphov till en jämlikare värld där fler får tillgång till reproduktionstekniker. Även om Kim blir väldigt orolig när surrogatmammans hälsorisk diskuteras, sker aldrig någon fortsatt diskussion om att det faktiskt är Kim och Kanyes vilja att ha få ett barn som orsakat risken, vilket i slutändan framställer det som okej att använda sig av surrogatmödraskap trots hälsorisker. Det blir därför motsägelsefullt när Kim och Fredrik målar upp det som att de går igenom jobbiga surrogatmödraskapsprocesser för att kunna få ett barn, när det samtidigt framgår att deras surrogatmammor har lidit av hälsoproblem som missfall i Fredriks fall och den stress det innebar för Kims surrogatmamma att oroa sig över komplikationer med barnet.

Surrogatmödraskapet framställs inte som en helt oproblematiserad process för att ha tid med annat i sitt liv, då det framställs kräva mycket arbete och vara en lång process. Dock framställs det underlätta för Kims karriär att använda en surrogatmamma då hon som kvinna

annars inte hade kunnat arbeta som hon nu gjorde. Några dagar innan beräknad förlossning i Los Angeles åker till exempel Kim iväg till MET-galan i New York i 36 (Säsong 17, Avsnitt 5). En sådan resa hade antagligen inte kunnat göras om det var Kim själv som var gravid. På Reality TV ges även kvinnans identitet av att ha en sexig kropp, då den ses som ett objekt för disciplin, men också som en kvinnas källa till makt (Kolehmainen 2012, 188; Tsaliki 2019, 1, 9). Det är därför viktigt att vara en vältränad mamma med en normativ kropp, även efter en förlossning (Tsaliki 2019, 5-6; McRobbie 2013, 131). Strax innan Kims surrogatmamma ska föda får Kim en behandling för magmuskler i en maskin, vilket hon konstaterar känns som att hon föder barn (Säsong 17, Avsnitt 3), vilket blir ironiskt eftersom hennes surrogatmamma antagligen blir tjockare men Kim förväntas bli smalare av maskinen. Att använda sig av en surrogatmamma gör det då lättare att hålla sig åtråvärd och inte gå upp i vikt, och då behålla sin identitet och relevans i Reality TV.

Att förstå surrogatmamman som en del av familjen eller tjänstefolk

Genomgående i serierna visas personer som Kim och Fredrik har valt att anställa för att underlätta deras yrkesliv och privatliv. Det handlar om att outsourca olika delar av livet för att hinna med och prioritera andra delar, till exempel har de assistenter, chaufförer och barnskötare. Att bära någons barn, såsom surrogatmamman gör åt Kim och Fredrik kan ses som en stor tjänst, men det är en del av deras liv som de betalar en surrogatmamma att göra åt dem. Forskare har tidigare teoretiserat kring surrogatmamman som en del av familjen, vilket skulle kunna ge upphov till en queer potential (Luna, 2018, 94), dock är den framställningen inte lika tydlig i dessa serier. På Fredriks tvillingars 1-årskalas får tittarna för första gången träffa surrogatmamman Misty, som Fredrik kallar för "our surrogate Misty", på namnskylden ges hon epitetet "Fredrik's surrogate". Hon är glad och Fredrik kramar henne flera gånger (Säsong 8, Avsnitt 1). Även Kim och hennes surrogatmamma kramas, vilket tyder på en nära relation, men samtidigt positionerar sig Kim över henne genom att beskriva henne som "my surrogate" och har en namnskylt med epitet "Kim's surrogate". Hon ges inte heller något namn och kan därmed snarare förstås som ett tjänstefolk Kim anställt, snarare än en familjemedlem (Säsong 17, Avsnitt 5). Genom att kalla henne surrogat och inte surrogatmamma framstår hon inte heller som en familjemedlem eller förälder till barnen. Fredrik menar att de har mycket att tacka Misty för då hon har skänkt dem en otrolig gåva (Säsong 8, Avsnitt 1). Kim poängterar efter ett läkarbesök att hennes surrogatmamma är toppen, vilket blir att åberopa hennes del i processen, även om läkaren och Kim på en läkarundersökning pratar över huvudet på surrogatmamman som är i rummet (Säsong 17,

Avsnitt 5), vilket blir ett förminskande. I själva verket är det surrogatmammans kropp det handlar om ända tills hon fött ut barnet, men ändå involveras hon inte i de medicinska diskussionerna. Genom att beskriva det som en gåva och inte involvera surrogatmamman förminskas surrogatmammans känslöarbete och fysiska arbete en graviditet innebär, kanske särskilt när den utförs åt någon annan. Genom att beskriva det som en gåva och inte som en betald tjänst förminskar även det synen på hur värdefull gåvan är.

Att som pappa försöka kontrollera den gravida mamman ses enligt Hamad som en patriarkal och dålig förälder som inte passar in i idealet kring den postfeministiska pappan. Samtidigt kommer det också framställa kvinnan som fött barnet som en passiv och infantiliserad moder (Hamad 2010, 162). Även om det är en annorlunda situation att låta en surrogatmamma föda ens barn, går det ändå att förstå Fredriks och Kims beteenden runt deras surrogatmamma liknande. När Kim inte kan närvara vid en läkarundersökning ber hon surrogatmamman ringa upp direkt när hon får testsvaren (Säsong 17, Avsnitt 5). Detta blir ett sätt för Kim att kräva full kontroll över surrogatmammans hälsa, kanske av omtanke, men det blir ändå ett infantiliserande. Även om det i verkligheten inte är på detta sätt, framställer programmet surrogatmamman som passiv och oförmögen att ta beslut utan Kim, vilket är en viktig poäng även Sears och Godderis (2011, 191) framför om hur TV-narrativet förmedlar en viss typ av berättelse. Programmet kan därför disciplinera kvinnor och deras kroppar för att matcha det narrativ programmet presenterar, där kvinnor ej tilldelas mycket agens (Sears & Godderis 2011, 192). Fredrik berättar att Misty flyttade in hos dem innan barnen föddes (Säsong 8, Avsnitt 1), vilket även det kan förstås som ett sätt att kontrollera henne.

Fredrik poängterar att de lärde känna Misty på djupet när hon flyttade in och att de sedan dess håller kontakten nästan dagligen (Säsong 8, Avsnitt 1). Detta öppnar upp för att förstå surrogatmamman som en del av familjen likt Lunas (2018, 94) teoretisering. Även om de har mycket kontakt med Misty framställs hon inte som en del av familjen, detta är första gången hon syns och då hon inte har en biologisk koppling till barnen ses hon inte heller via Butlers (2002, 37) teorier som en familjemedlem i en heteronormativ familj. Misty skulle i enlighet med Freeman (2007, 299-300) kunna förstås ha potential till en queer föräldraroll där det är sociala kopplingar till barnen snarare än biologiska, däremot är det oklart vilken typ av relation hon har till barnen. Fredrik och Derek har en tydligare position som föräldrar till barnen då det framställs finnas en biologisk koppling. Det framstår även harmlöst att ha kontakt med surrogatmamman eftersom hon inte kan ingå i familjen då hon inte har en

biologisk koppling till barnen, äggdonatorn får vi däremot inte se eller höra någonting om. Även om serien inte visar verkligheten, kan födelse-processen vara läskig för många och Reality TV kan därmed fungera som en tröst och vägledning som tittare söker (Sears & Godderis 2011, 184-185). Därför kan tittare genom att se hur relationen till surrogatmamman framställs få en bild av att hon bör ses som och behandlas som ett tjänstefolk som inte har agens, ansvar eller kontroll över sin egen kropp.

Naturliga heteronormativa familjer

Många delar av föräldraskapet i serierna är inte beroende av att de använder en surrogatmamma utan de skulle kunna ta plats även vid till exempel adoption eller fosterfamilj. Genom att använda en surrogatmamma konstrueras dock en annan bild av familjen, då det framhäver vikten av att ha ett biologiskt band till sina barn. Genom att få barn via en surrogatmamma kan homosexuella män enligt Smietana (2018, 109) närma sig att framstå som "normala familjer" genom att utveckla relationer till ett barn. Samtidigt utmanar det den heteronormativa tanken om att homosexuella personer inte bidrar till reproduktion (ibid.). När till exempel homosexuella personer tar hjälp av fertilitetsteknik utmanar de sin juridiska sårbarhet samtidigt som de normaliserar biologiska anknytningar (Luna 2018, 92-93). Men normen är fortfarande att skaffa barn utan teknik, att hamna utanför den normen avbryter den heteronormativa berättelsen och skapar en avvikelse (Luna 2018, 92-93). Butler (2002, 14, 25) menar att den heteronormativa legitima familjen präglas av biologiska band och juridiskt föräldraskap, vilket gör att både Kim och Fredrik framställs som mer heteronormativa i och med deras biologiska kopplingar till barnen via surrogatmödrskapet, än de hade gjort vid exempelvis adoption, där de skulle sakna biologiska band. En sådan familj hade kommit längre ifrån ett heteronormativt släktskap. Det biologiska bandet förstärks även av att vi genomgående i serien ser Fredrik bära Milla, som är hans biologiska dotter, och Derek bära Freddy, som är hans biologiska son, oftare än tvärtom (Se exempelvis Säsong 7, Avsnitt 8).

Trots processen med en surrogatmamma framställs familjerna till stor del som ganska lika en heteronormativ familj. Fredriks och Dereks romantiska förhållande är också en del av den heteronormativa temporaliteten. Vilket särskilt trycks på när Fredrik och Derek pussar och kramar varandra och Fredrik konstaterar att det kändes rätt att få reda på att surrogatmamman är gravid i solnedgången i Paris (Säsong 6, Avsnitt 12). Detta blir symboliskt som att barnen kom till utifrån kärlek mellan deras föräldrar, vilket då även liknar bilden av heterosexuellt

samlag som leder till graviditet. I ett videoklipp från förlossningen sitter Fredrik i munskydd och sjukhuskläder och lyfter upp en av de nyförlösta bebisarna mot sitt nakna bröst och konstaterar att barnen äntligen är hans och Dereks (Säsong 7, Avsnitt 1). Dessa bilder av ankomsten av barnen skiljer sig inte från andra nyblivna föräldrarnas beskrivningar. En vanlig scen efter förlossning är att barnet brukar läggas på mammans nakna bröst, genom att Fredrik tar barnet mot bröstet vid förlossningen framställs han, snarare än surrogatmammans, vara barnets förälder. Detta blir att närma sig en heteronormativ temporalitet som betonar vikten av kärlek (Freeman 2010, 5-6) när barnen kommer till av kärlek och lyfts upp på bröstet för omsorg och anknytning.

Även i Kims fall framställs surrogatmammans graviditet och förlossning nästan som om det vore Kims egna, vilket betonar vikten av biologi för ett framgångsrikt släktskap. Kim berättar att Kourtney och Kanye var med henne i rummet, vilket framställer det som att det var Kims förlossning. Efteråt konstaterar hon att deras surrogatmamma hade den lättaste förlossningen, och att hon krystade kanske en gång (Säsong 17, Avsnitt 6). Detta nedvärderar även surrogatmammans betydelse under förlossningen då hon hade det lätt, istället framställs det som en stor händelse för Kim själv. Kim poängterar däremot att det är extra viktigt att ha en baby shower för denna bebis, för de andra barnens skull, eftersom de inte kan se Kims mage växa som en brukar kunna göra när det ska komma en bebis (Säsong 17, Avsnitt 5). Detta blir ett sätt att positionera graviditetsprocessen som annorlunda än andra graviditeter som skett inom familjen som deras barn tagit del av. Tsaliki (2019, 1-2) menar att kändisgraviditeter och nästan alla graviditeter numera är införstådda med en femininitet inom en hälsosam aktiv kontext, där en till exempel förväntas anordna event och aktiviteter under graviditeten. Att anordna en baby shower kan därmed skapa en normativ temporalitet (Freeman 2010, 4), där magen växer fastän den inte gör det.

Det framgångsrika föräldraskapet

En bra förälder kan balansera relationen mellan karriär och föräldraskap

Att bli förälder framställs centralt i serierna. Det har enligt Tsaliki (2019, 4) till exempel kommit ett uppsving av högstatuskvinnor som ger upp sina karriärer för att bli hemmafruar när de får barn. Dessa är enligt postfeminism inte utsatta för kvinnoförtryck utan de omförhandlar sin underordnade/ feministiska position (Tsaliki 2019, 5). Detta genom att inte längre behöva välja mellan antingen karriär eller moderskap, det framgår istället att

postfeministiska mammor själva kan välja hur de vill kombinera karriär och moderskap (ibid.). Kim ger inte upp sin karriär för att vara med barnen, men hon framställs aktivt resonera kring relationen däremellan likt hur en god postfeministisk mamma förväntas göra. Kim konstaterar att hon skulle behöva en dag med barnen utan jobb, när hon är på semester i Costa Rica efter hennes 5 åriga dotters önskemål. Balansen mellan arbetslivet och mammalivet har enligt Kim blivit svårare med fyra barn (Säsong 17, Avsnitt 8). Detta stämmer överens med hur postfeministiska publika mammor enligt McRobbie (2013, 124) ska ha karriär men inte får göra avkall på att uppfostra barnen istället ska de effektivisera föräldraskapet.

En god postfeministisk pappa förväntas enligt Hamad (2010, 155) kunna balansera föräldraskapet med en karriär likt en postfeministisk mamma. Redan i introt till säsong 7 uppdagas relationen mellan föräldraskap och karriär för Fredrik där han konstaterar att han i år har en utmaning, att vara den bästa mäklaren och den bästa föräldern. Fredriks chef erbjuder Fredrik ett privatflygplan för att kunna flyga till Saint Lucia på jobb över dagen utan att behöva förlora tid med barnen (Säsong 7, Avsnitt 8). Utifrån ett temporalt perspektiv möjliggör Fredriks klassposition där han har råd med ett privatflygplan för att göra tiden mer tillgänglig, men också mer dyrbar, då Fredrik nu vill hinna med så mycket som möjligt. Fredrik menar att han måste vara smart nu, varje timme på jobbet är en timme han missar med barnen (Säsong 7, Avsnitt 1, 2). Även om Fredrik alltid vill vara produktiv och effektiv, i såväl postfeminismens (McRobbie 2013, 124) som krononormativitetens (Freeman 2010, 4) anda, särskilt nu när varje timme räknas med barnen, så finns det ändå strån av motstånd när han vill stanna upp och njuta av barnen. Kim och Fredrik förhåller sig till en postfeministisk men också en krononormativ tidslinje då en enligt Freeman (2010, 4) förväntas ha ekonomisk grund för att kunna uppfostra barn, vilket kräver att en haft en karriär innan barnen. I deras fall framstår det även som väldigt dyrt att uppfostra barn om en som i Kims exempel förväntas köpa en resa till Costa Rica i present till sin 5-åring (Säsong 17, Avsnitt 8).

Fördelningen av ansvar för barnen

Huruvida ett framgångsrikt föräldraskap är införstått av att dela lika på sysslor och ansvar kring barnen förhåller sig Fredrik och Kim olika till. En liberal feminism innebär idag att kvinnor planerar för äktenskap och moderskap, vilket även inkluderar att hitta en man som ser sin fru som en jämlik och kan fungera som en pålitlig pappa (McRobbie 2013, 125, 130). Detta framgår av Kim att hon gjort då hon är lycklig för att Kanye har tagit ett större ansvar

med barnen. Kim berättar tacksamt att Kanye leker med barnen och hade gått upp och tröstat ett barn när det gråtit härom natten, men beklagar sig samtidigt för att de inte får någon tid tillsammans (Säsong 17, Avsnitt 6). Att Kim är tacksam för att Kanye tar hand om barnen framställer det som att det egentligen är hon som har ansvaret men att Kanye är snäll som avlastar henne stundtals. Samtidigt blir den allmänna bilden av föräldraskapet att Kim till exempel på fester bär runt på barnen medan Kanye har fokus på annat (Se exempelvis Säsong 17, Avsnitt 1, 42). Kanyes roll som man och pappa skadas inte av att inte synas med barnen, eftersom Kim lovordar hans föräldraskap. Kim måste däremot övertyga om att hon är bra med barnen. I en postfeministisk samtid menar Hamad att både mödrar och fäder kan straffas hårt av media för att vara dåliga frånvarande föräldrar, eftersom även det postfeministiska maskulina idealet innefattar ett gott faderskap (Hamad 2010, 159). Kim försöker framställa Kanye som närvarande genom att berätta att han är med barnen, dock ser vi främst bilder där Kim är närvarande med barnen. Detta leder till en framställning om att män ska vara intresserade, däremot behöver männen inte ha huvudansvar över barnen, föräldraskap konstrueras istället som något kvinnor gör. Det går därmed att ifrågasätta vad som räknas som en närvarande pappa och hur höga krav som egentligen ställs på pappor respektive mammor av postfeminism. Enligt Hamad (2010, 152) förväntas postfeministiska pappor vara närvarande, däremot påverkar inte Kanyes frånvaro den heteronormativa familjen då det enligt Butler (2002, 14) räcker att bara vara juridisk och biologisk pappa för att ses som legitim. Hamad poängterar även att postfeministiskt faderskap inte utmanar de heteronormativa ideal som underbygger kärnfamiljen (Hamad 2010, 153). Kim framställs inte heller som ett offer för patriarkala maktstrukturer, utan det går ihop med postfeminismen så länge det är hennes fria val att vara med barnen (Tsaliki 2019, 5).

När Fredrik och Derek diskuterar att det är dags att föra över embryon till surrogatmamman för ett nytt försök ber Fredrik Derek att ha all kontakt, då Fredrik haft ansvaret tidigare gånger och vill släppa kontrollen. Fredrik blir tårögd och tacksam för Dereks stöd och förmåga att hantera stressiga situationer (Säsong 8, Avsnitt 9). Här framgår en diskussion om att vilja dela på ansvaret för barnen. Även om Fredrik ansvarat fler gånger, finns det i alla fall en diskussion som indikerar att de båda bär ansvar över situationen. Det framställs därmed som positivt och en självklarhet att dela på ansvaret kring surrogatmödraskapsprocessen som blir en syssla kring barnen. Det är dock inte fritt från genusroller då Fredrik framställs som emotionell, vilket ges en feminin tillskrivelse, medan Derek tar en lugn roll och är trygg för Fredriks skull, vilket kan tolkas som ett manligt beskyddande. Detta stämmer överens med

hur Butler (2002, 34) konstaterar att även icke-heterosexuella släktskap åberopar heteronormativa positioner som till exempel mammor och pappor för att kunna bli förstådda som en familj. Luna (2018, 98) menar även att det finns en idé om att män i heterosexuella förhållanden har lite, om ens något ansvar kring fertilitetsproblem och känslor rörande dem. Då Fredrik och Derek befinner sig i en homosexuell relation blir framställningen något annorlunda. I Fredriks fall som man framställs surrogatmödrskapet snarare som en större stress än vad det hade gjort om han skaffade barn tillsammans med en kvinna, då han nu tar stort ansvar, även om det finns en vilja att dela på ansvaret. Då Kim framställs vara den som tar ansvar för hela surrogatmödrakapsprocessen framstår det i jämförelse med Fredrik som mer självklart att en kvinna i en heterosexuell relation måste ta ansvaret, men att en man i en homosexuell relation tvingas ta ansvar på grund av avsaknaden av en kvinna.

Kim och Fredrik har även barnskötare som ansvarar för barnen och kan tänkas vara en anledning till att Fredrik och Kim har tid att ha både barn och karriärer, då det möjliggör och förenklar föräldraskapet för de som har råd. Kims barnskötare omtalas endast en gång (Säsong 17, Avsnitt 3) men syns aldrig i serien, istället framställs Kim vara mycket med barnen, eller så hjälper hennes systrar till (Se exempelvis Säsong 17, Avsnitt 1).

Omsorgsarbete är feminint kodat, och förväntas utföras av kvinnor, vilket upprätthålls av att Kim som mamma kan ta hand om sina barn själv eller med hjälp från familjen, hon som mamma framställs inte behöva utomstående hjälp att ta hand om sina barn. Det kan dock finnas en queer potential att som systrar uppfostra barn ihop, vilket bryter mot idén att familjen bara inkluderas av en biologisk mamma och pappa (Butler 2002, 17).

I Fredriks fall framställs familjen möjliggöras av att det är en barnskötare närvarande. När Fredrik sitter hemma med barnen i knät och berättar en saga, filmas även deras barnskötare, Liza, som står och plockar in barnens kläder i garderoben (Säsong 7, Avsnitt 6). Här framställs det som att Fredrik tar ansvar för barnen, trots att det finns en annan person i rummet som uppenbarligen också tar ansvar, men som osynliggörs av narrativet. Att använda en barnskötare kan förstås som ett sätt att avvika från den heteronormativa förväntningen att barn bara behöver sina juridiska och biologiska föräldrar (Butler 2002, 17). Det finns alltså en liten queer potential i familjen, med "flera föräldrar", men samtidigt indikerar det att en kvinna måste hjälpa till om två män ska uppfostra ett barn. Den queera potentialen möjliggörs även av att de har råd att anställa en barnskötare, men deras klassposition gör snarare att de närmar sig det krononormativa idealet om att en måste ha en ekonomisk position som

möjliggör för en att ta hand om ett barn (Freeman 2010, 4). Det framstår även som att Fredrik försöker få en personlig relation till Liza då han frågar henne om hon hade liknande leksaker när hon var liten (Säsong 7, Avsnitt 6). Det kan förstås som ett försök att inkludera Liza som en del av familjen, men hon positioneras snarare som ett tjänstefolk då hon endast kommer på tal i diskussioner om barnen eller hushållssysslor. Genom att visa sin barnskötare möjliggör Fredriks framställning för ett upprätthållande av heteronormativitet och att det behövs en kvinna för att uppfostra barn. På så sätt kan Fredrik alltså förstås som en bra heteronormativ pappa. I Kims fall framställs hon snarare som den huvudsakliga ansvariga för sina barn som inte är i behov av någon annans hjälp, då hon som kvinna och mamma ska kunna ta hand om sina barn själv. I båda fall presenteras ett gott föräldraskap beroende av en feminin närvaro.

Att reproducera sig själv i barnen

I Fredrik och Dereks fall framställs deras barn till stor del vara en spegling av dem som föräldrar. Fredrik menar att Milla är precis som han själv då hon har starka åsikter och är vild, medan Freddy är lugn och avslappnad, precis som Derek (Säsong 8, Avsnitt 1). När Milla stapplar fram vingligt på 1-årsfesten förklarar Fredrik att hon är precis som han själv en fredagskväll, när han druckit för mycket tequila och refererar till att hon är Fredriks biologiska dotter (Säsong 8, Avsnitt 1). Dessa idéer om framtiden och fantasier om hur barnen är och kommer att bli tycks ha att göra med vem som biologiskt är deras förälder och desto mindre om hur de uppfostrar barnen. Det kan vi även förstå med hjälp av Freeman (2010, 5) som föreslår att föräldrar förväntas bidra till att reproducera sig själva i sina barn. Dock säger det emot Freeman (2010, 18) som menar att det handlar om socialt inlärda och upprepade beteenden, snarare än biologiskt medfödda. När det kommer till hur Kims föräldraskap framställs finns en osäkerhet kring att låta sin femåriga dotter North vara med på hennes idols youtube-kanal. Kim vill inte pressa North att delta i den värld Kim själv är en del av. Kim menar att när de filmar reality-serien är North bland familj och hon känner kamerateamet, men att hon kan bli blyg och osäker när det blir en helt annan situation hos hennes idol (Säsong 17, Avsnitt 4). Detta framställer det i kontrast mot Fredrik som att Kim inte förväntar sig att hennes barn kommer bli som hon själv och ta plats i offentligheten, utan att det måste ske på deras villkor.

Genomgående i serien kallar Fredrik sin dotter för “mama” och sin son för “papa”. På så sätt sätts barnen in i en heteronormativ bild av en familj där en mamma och en pappa blir varandras motsättningar. Samtidigt som bilden av homosexuella föräldrar delvis normaliseras

i och med representationen av Fredrik och Derek, så sprids också bilden till barnen i serien att det i en familj finns en mamma och en pappa. Genom att lära barnen en heteronormativ bild av en familj kan Fredrik också framstå som en mer respektabel förälder. Då det i debatten kring homosexuella rätt till reproduktion enligt Butler (2002, 23) fanns en rädsla för att homosexuella föräldrar ska sprida vidare en skadlig och felaktig kultur till sina barn.

Stora familjen är viktig för ett gott föräldraskap

Kolehmainen diskuterar homonormativitet utifrån Lisa Duggans teoretisering, som en praktik av homosexuella som inte ifrågasätter, utan upprätthåller heteronormativa antaganden och institutioner (Kolehmainen 2012, 193). Genom att anamma familjen som norm menar jag att även framställningen av Fredrik ansluter sig till denna rörelse då han upprätthåller heteronormativa familjen som ideal genom att sträva mot en stor familj, då Fredrik indikerar att han skulle vilja ha fler barn. Fredrik menar även att det är en dröm för honom att hans bror Sigge flyttat till New York för att deras barn ska kunna växa upp tillsammans (Säsong 7, Avsnitt 12). Därmed framställs en stor familj som ett ideal. När Fredrik och Derek försöker bli gravida med en surrogatmamma träffar Fredrik pastorn Cheryl i en kyrka som ger honom råd om hur han ska orka gå igenom surrogatmödraskapsprocessen igen (Säsong 6, Avsnitt 5). På så sätt framställs kyrkan spela en viktig roll i Fredriks liv och de ger honom även ett slags godkännande att som homosexuell skaffa barn på detta sätt. Fredrik blir på så sätt respektabel och heteronormativ genom att leva upp till familjevärderingar med stora familjen då även kyrkan accepterar hans val. Även i Kims fall framgår det att hela familjen ska vara samlad och lycklig. I serien verkar de leva alla tillsammans, inte bara Kim och Kanye, istället framstår relationen till systrarna vara desto viktigare för Kim och de fungerar som medföräldrar till hennes barn snarare än Kanye vissa gånger (Säsong 17, Avsnitt 1, 10). Även detta kan som i Fredriks fall förstås som en traditionell familjeform. Vilket också synliggör de temporala aspekterna, då den stora familjen där en hjälptes åt att ta hand om barnen kan förstås som ett gammalt ideal. En krononormativ strävan framåt kanske snarare hade varit införstådd av att effektivisera (Freeman 2010, 5) och outsourca föräldraskapet med barnskötare.

Från kroppsliga subjekt till anständiga föräldrar och karriärister

Entreprenörskap och varumärkesbyggande har enligt Negra & Tasker (2019, 129) blivit centrala för samtiden, där en förväntas ta stolthet i sitt arbete. Det går att se hur familjen och

karriären sammanvävs i serierna och hur den perfekta framgångsrika familjen blir en identitet som konstruerar deras karriärer.

Att bli till via konsumtion

Enligt Luckett (2019, 301) främjar ofta media ett nyliberalt ideal kring individuell tävling och att en är ensamt ansvarig för sin ekonomiska utveckling. I Fredriks fall påtalas framgång i en diskussion av hans arbete som mäklare där det framgår att en måste fortsätta kämpa trots en misslyckad försäljning för att bli lika framgångsrik som han själv (Säsong 7, Avsnitt 6).

Framgång framställs alltså av Fredrik som något som kan uppnås av alla om de väljer rätt och jobbar hårt, oavsett socioekonomisk startpunkt. Prammagiore & Negra (2014, 79) menar även att den amerikanska drömmen för män innebära att stiga i klasshierarkier på grund av sina meriter, vilket det i detta fall visar att Fredriks framställning överensstämmer med. Detta blir även krononormativt då det talar till konstant framåtsträvande och produktivitet (Freeman 2010, 5). När konsumtion framställs som att skaffa istället för att köpa, skapas enligt Kolehmainen (2012, 193-194) ett övre medelklassideal, där det inte ifrågasätts att en skulle ha råd med lyxiga varor. Detta sammanstrålar med den neoliberala iden att konsumtionsval är fritt tillgängliga för alla och en fråga om rätt val, snarare än materiella förhållanden (Kolehmainen 2012, 193-194). Konsumtion är enligt Kolehmainen (2012, 193-194) även genuskodat, där kvinnors shopping kopplas till småskaliga köp, medan män handlar mer storskaligt men mer sällan. I serierna Kolehmainen (2012, 193) analyserar framställs just de homosexuella karaktärernas expertis vara konsumtion. Konsumtion kan i Fredriks fall förstås som de fastigheter han köper och säljer, där är det dock stort fokus på prissummorna, men det problematiseras inte närmare att de lyxiga fastigheterna bara är tillgängliga för en ekonomisk elit. De fastigheter Fredrik säljer framställs representera vilka drömmar och ideal han säljer och förmedlar, då Fredrik poängterar vikten av att sälja in en livsstil och känsla i en fastighet, och inte bara dess färdigheter (Säsong 7, Avsnitt 6). Reality TV formatet innebär att de säljer sin identitet och livsstil som en produkt. Fredriks yrke som mäklare går därför inte att separera från hans Reality TV-persona.

Enligt Negra och Tasker (2019, 117) finns det en utveckling kring kvinnligt entreprenörskap som länge betonat konsumtion som en väg till självförverkligande och ekonomisk belöning. Kolehmainen (2012, s.188) menar också att kvinnans identitet på Reality TV ofta ges av att ha en sexig kropp. Den amerikanska drömmen för kvinnor är att bli transformerade till en prinsessa likt askungen (Prammagiore & Negra 2014, 79). Denna bild förmedlas när Kim i ett

välgörenhetsarbete hjälper den före detta fången Paul att ta bort en ansiktstatuering för att han ska kunna bli tagen på allvar och skaffa ett jobb, och bli framgångsrik. Genom att ta med sig sin egen kosmetiska dermatolog för att ta bort tatueringen (Säsong 17, Avsnitt 11) framställs Kims bild av framgång vara sammankopplad med att ha ett visst utseende. Hon kan på så sätt hjälpa folk att bli lika snygga som hon själv och därmed lika framgångsrika. Kims karriär beskrivs av Luckett (2019, 302) införstådd av att ha en normativ kropp vilket den kosmetiska dermatologen kan hjälpa henne med. Kosmetisk dermatologi kan alltså ses som en slags investering och konsumtion för att nå den amerikanska drömmen. Dock föreslår Kims framställning även att män kan uppnå framgång med hjälp av den typ av konsumtion. För att effektivt göra politik förväntas kvinnor idag vara publika, sälja sitt ansikte som ett varumärke och ständigt öka i antal följare (McRobbie 2013, 133). Kim menar att hon vill ha ett privatliv men att det är deras jobb att vara öppna, ärliga och dela allt i programmet (Säsong 17, Avsnitt 11). Det kan därför vara svårt att göra en uppdelning mellan privatliv och karriär när det kommer till Kim eftersom hon bygger sin karriär på sitt familjeliv och sin kropp. McRobbie (2013, 130) menar även att moderskapet i postfeminismens anda kan ses som en professionalism, vilket blir extra tydligt då Kim till och med gör karriär på det.

Att bli tagen på allvar

Kims kropp dömdes av media i en av hennes tidigare graviditeter för att vara för stor och sexualiserad, vilket skulle göra henne olämplig som mamma (Allen et al. 2015, 915). Kim som sexig framställs fortfarande till viss del i programmet, till exempel när hon klär sig i en korsett på MET-galan (Säsong 17, Avsnitt 5). Kolehmainen föreslår dock att en sexig framställning kan förstås som en postfeministisk position av att vara "empowered", vilket kan förstås som att finna makt i situationen, snarare än att utsättas för en sexuell objektifiering (Kolehmainen 2012, 187-188). Även Fredrik med hänsyn till sin bakgrund som porrstjärna (Töpffer, 2018), kan stundtals utbrista att han är sexuellt upphetsad av sin man och marmor i serien (Se exempelvis Säsong 7, Avsnitt 1). Däremot är det även tydligt hur både Kim och Fredrik till stor del positionerar sig som anständiga föräldrar. Men trots deras försök till att bli anständiga, vilket diskuteras mer i nästa stycke, befästs ett ideal om att kvinnan ska begäras, även om utseendet också kan förstås som en källa till självförtroende, och en man ska begära, även om det inte är en kvinna Fredrik begär i detta fall, utan sin man eller marmor.

Inför en husvisning ställer sig Fredrik frågande till varför det är en spegel över sängen, vilket förklaras med att en måste kunna se vinklar och Fredrik rodnar när han inser sex-referensen.

Detta skulle framställa Fredrik som att han inte har sex. Enligt Butler (2002, 26) har homosexuella på grund av AIDS behövt överbevisa sig som rena och icke-promiskuösa. Detta gör dock inte Fredrik fullt ut även om han framställs som väldigt ren, till exempel genom att alltid ha slätstruket hår och slätstrukna kostymer. Enligt Butler (2002, 16) finns det i vissa debatter om homosexuellas rätt till reproduktion, en rädsla för att homosexuella föräldrar sprider fel kultur till sina barn. Genom att framställa sig som anständig positioneras Fredrik därmed som en legitim förälder, trots sin bakgrund som porrstjärna (Töpffer, 2018) och homosexuell. Hamad (2010, 152) menar att postfeministiska maskulina ideal om faderskap kräver att papporna visar upp en publik bild av sitt faderskap, där de bebor egenskaper som att vara omhändertagande och känslösa, för att i en postfeministisk kultur hålla sig relevanta i media (ibid.), vilket kan förstås vara vad Fredrik gör.

I sitt jobb som mäklare drar Fredrik nytta av att kunna bebo olika identiteter beroende på vem han säljer till. Han säljer in ett familjehem till en mamma och ett fest-hus till en man (Säsong 7, Avsnitt 4). När Fredrik säljer in ett hus på ett macho vis utmanas även idén om att homosexuella män inte skulle vara riktiga män eller veta något om autentisk maskulinitet (Kolehmainen 2012, 191). Fredriks identitet som homosexuell blir hjälpsam när han ska sälja ett hus åt Evie, som vill ha en personlig relation då hon fick ärva huset av sin bror som dog av AIDS 1995. Hennes bror hade många galna fester med sitt "crazy-gay-life" och påminner om Fredrik (Säsong 7, Avsnitt 7). Fredrik kan bebo olika identiteter beroende på vem han säljer till, han kan både förstås som den (yngre) galna homosexuella mannen, men också som den äldre ansvarstagande pappan. Utan barnen hade han kunnat tolkas som en tragisk man som vägrar växa upp. Nu kan han tas på allvar och visa att han har fler sidor än sitt spralliga jag. Samtidigt finns risken att han förlorar viss glamour och sexuell status på grund av sitt familjeliv. Fredriks familjestatus framstår som osexig när han skamset ursäktar sig för att ha en Volvo med tvillingarnas bilsäten i när han ska köra en kvinna han försökt sälja fastigheter till genom att göra anspråk på hennes singelliv (Säsong 7, Avsnitt 1, 33). Den homosexuella mannen fungerar i postfeministisk media som en expert på konsumtion, till exempel när det kommer till att hjälpa kvinnor shoppa passande kläder för att stärka deras heteronormativitet (Kolehmainen 2012, 192). När Fredrik inte längre kan erbjuda all sin uppmärksamhet åt kvinnans "shopping" efter fastigheter där hon kan utagera sin heterosexuella dragning, utan istället påminner om att han har barn att ta hand om, blir han därför ointressant. Hamad (2010, 152) menar att den postfeministiska pappans "sex appeal" inte förstörs av barnen utan det anses coolt att stanna hemma med dem, varför Fredrik framställs osexig kan bero på att

han som homosexuell inte anses lika banbrytande när han är hemma med barnen. Enligt Hamad (2010, 155) används faderskap hos manliga kändisar även för att påvisa heteronormativitet, och i Fredriks fall stöttar han inte någon fru genom att vara med barnen.

Kim framställs som mer anständig då ett genomgående tema i säsong 17 är att Kim jobbar väldigt mycket, till exempel jobbar hon med sitt klädvarumärke, utbildar sig till jurist, har klädprovningar inför events, välgörenhetsarbeten och inspelningar av reality-serien. Kim konstaterar själv att hon är en bra affärskvinna och har lyckats i livet (Säsong 17, Avsnitt 12). Kim har blivit inbjuden att prata i Vita huset om en fängelsereform hon håller på att starta som ämnar hjälpa före detta fångar till jobb efter sin fängelsevistelse (Säsong 17, Avsnitt 7). Kim har två kvinnliga advokater med sig som jobbar med reformen, en av dem uppmanar Kim att nämna att hon personligen har hjälpt och pratat med före detta fångar (Säsong 17, Avsnitt 7). Av det framgår välgörenheten som ett personligt varumärkesbyggande. Att bli inbjuden till Vita Huset framställer Kim som en god förebild. Detta i kontrast till hur hon tidigare beskrivits av Obama som en dålig förebild för unga, då hon uppmuntrar kändisskap, materialism och konsumtion istället för hårt arbete (Allen et al. 2015, 914). Kim framställs intagit en mer nyliberal position då hon tydligt poängterar hur hårt arbetande hon är. Allen et al. (2015, 914) menar att då Kim sammankopplas med en sexvideo och Reality TV ses hon inte som respektabel, med hänsyn till att hon anses känd för att vara känd förstås hon även vara fel sorts mamma (ibid.). Det stämmer dock inte överens med hur hon framställs i säsong 17 av *Keeping Up With the Kardashians* eftersom hon då satsar på både karriären och moderskapet. Ur ett temporalt perspektiv går det alltså att förstå hur både Kim och Fredrik går från att vara unga sexuella personer, till att bli mer anständiga mogna subjekt, likt hur Halberstam (2003, 328) teoretiserar att ett normativt liv förväntas se ut. De kan på så vis förstås lämna en ungdomlig, temporalitet med festande bakom sig, för att leva mer vuxna liv.

Ålder ter sig annorlunda för män och kvinnor

Ålder och temporalitet florerar på olika sätt i serierna. När Kim och systemen Kourtney bråkar om huruvida de ska servera godis på deras döttrars gemensamma kalas menar Kim att hon känner sig som ett barn när hon äter godis. Varpå Kourtney påpekar att Kim lever i det förflutna och att ungdomen sugts ur en när en äter godis (Säsong 17, Avsnitt 9). Olika tidsepoker står i serien för progression, det förflutna är sämre och en borde sträva framåt mot det bättre (Freeman, 2010, 5). Med hjälp av temporalitet (Halberstam 2003, 330-331) syns hur godiset blir en symbol för ungdomen och barndomen. Kim framställer det som att en kan

leva galet när en är ung och trycka i sig godis, och att godisätande kan vara ett sätt att komma tillbaka till den gränslösa barndomen när en blir vuxen, vilket Kim menar är att låta sig själv ha kul. Khloé menar att systrarnas bråk är onödigt och att de måste sluta vara barnsliga och istället enas för barnens skull (Säsong 17, Avsnitt 9). Utifrån temporalitet (Halberstam 2003, 330-331) kan då även syskonbråk förstås som ett sätt att hålla sig ung. Däremot framstår Kim som äldre genom att hon numera lever genom sitt moderskap.

Genomgående i serien framställs Fredrik som gammal på grund av sin kronologiska ålder, men han tycks samtidigt ha en strävan att hänga med i ungdomskultur. Under firandet av Fredriks 40 årsfest konstaterar han att han aldrig trodde han skulle bli 40. Strax därefter står Fredrik med sina kompisar och skrattar, skriker och kastar tårta på varandra (Säsong 6, Avsnitt 12), vilket blir ett tecken på ungdom. I ett annat sammanhang utbrister han att ungdomarna brukar säga "hashtag blessed" (Säsong 7, Avsnitt 8). På så sätt positionerar sig Fredrik som gammal men använder sig av ungdomliga uttryck för att känna sig ung, dock framstår han då bara som ännu äldre. Hans ålder diskuteras alltså frekvent och blir inte något större hinder för honom, den kan istället vara flexibel och anpassningsbar. Åldersmässigt kan både Kims och Fredriks identitet skilja sig beroende på sammanhang. De positioneras som äldre, då de har flera barn och lever i monogama äktenskap, vilket kännetecknar mognad (Halberstam 2003, 330-331), att Kim utbildar sig till jurist och Fredrik är en framgångsrik mäklare signalerar också mognad. Dock spelar Kims ungdomlighet en stor roll i hennes karriär vilket enligt Luckett (2019, 302) framstår handla om en arbetsmoral kring att jobba på sin kropp och image och andra självcentrerade aktiviteter. Kims ålder är i jämförelse med Fredriks ganska dold. Det är okej för Fredrik att skämta om sin 40-årsdag och att bli äldre, men Kims ålder diskuteras inte lika framstående. Ålder överlag är ett känsligt ämne i *Keeping Up With the Kardashians*, när Kims äldre syster Kourtney fyller 40 konstaterar hon att hon får ångest över sin ålder (Säsong 17, Avsnitt 2). När Kim hjälper Kourtney att välja kläder till födelsedagsfesten konstaterar Kim att hon på sin 40 årsdag vill se ut på bästa sätt och att det är viktigt att inte nöja sig med ett mediokert klädval (Säsong 17, Avsnitt 2). Ålder blir i övrigt relativt outtalad vilket framställer det som mer diskursivt problematiskt att för kvinnor att bli äldre. Åldrande är olika saker för män och kvinnor. Kims kvinnliga åldrande handlar om att förlora skönhet, men Fredriks manliga åldrande handlar om att vinna erfarenhet, och kapital, vilket framgår när han säger att det är miljarderna som är intressanta nu när han är äldre och en pappa, snarare än miljonerna som innan (Säsong 7, Avsnitt 10). Detta stämmer överens med hur en man förhandlar med sin kropp genom att uppnå olika färdigheter, vilket menas

kunna erbjuda karriärmöjligheter, medan kroppsligt förhandlade för kvinnor handlar om att få egenvärde av sin kropp (Kolehmainen 2012, 188-190).

Wood och Skeggs menar att Reality TV är redigerat och scriptat men ändå ger en känsla av att vara autentiskt (Wood & Skeggs, 2008, 7). Detta innebär alltså att den bild Kim och Fredrik förmedlar av sina liv, såväl gällande karriären och föräldraskapet, som många gånger är sammankopplat, är en bild som är framtagen för att passa det narrativ programmet vill förmedla. Det är därför viktigt att kritiskt kunna kritisera framställningarna då de kan ha stor inverkan på att befästa heteronormativa och krononormativa ideal som omöjliggör vägen för människors subjektspositioner att existera.

Diskussion och resultat

Avslutningsvis kan jag konstatera att många diskurser uppdragas i serierna, där framställningarna både skiljer sig och går ihop mellan Fredrik och Kim när det kommer till genus, sexualitet och klass. De både upprätthåller traditioner och står för normbrott. Narrativet är en temporal historia om att växa upp och närma sig en heteronormativ temporalitet, även om strån av queera motstånd tar plats när Kim och Fredrik håller fast vid ungdomliga identitetsdrag. Båda bygger karriärer på sina privatliv. Där Fredrik till viss del drar nytta av sin heteronormativa familj för att kunna sälja ur en mer mogen och seriös position, men samtidigt delvis tappar sin identitet som ung och hipp. Kim å andra sidan använder arbetet för att positionera sig som en bättre förälder, karriären framställs därmed som viktigt för att som kvinna bli tagen på allvar. Det gör henne ingen otjänst att mogna då hennes kropp fortfarande påminner om hennes ungdom. Kim framstår som sin egen lyckas smed där hon med individuella val kontrollerar sin framtid mot heteronormativa ideal med stora familjen. Å andra sidan görs hon till huvudperson i sitt eget liv, medan män endast förstås som sidopersoner, vilket utgör ett brott mot patriarkala normer. Fredrik kan tänkas framstå som en frisläppt, progressiv modern man, men upprätthåller samtidigt en traditionell familjenorm, genom att gå till kyrkan och drömma om en stor familj. Även om serierna bidrar till att upprätthålla heteronormativa ideal med "naturliga" familjer bidrar de till att bredda förståelsen av reproduktion då den i deras narrativ inkluderar yttre personer och sorg. Framställningen visar att såväl homosexuella som heterosexuella män kan vara goda postfeministiska pappor, men det utmanar inte den patriarkala genusmaktordningen då ansvar över barn fortfarande konstrueras som feminint.

Med till synes framgångsrika karriärer som erbjuder ett ekonomiskt oberoende, kan en fråga sig varför det framställs som svårt för Fredrik och Kim att kombinera karriär och familj? Visst att det fortfarande krävs att en ser till att alla delar i ens liv blir outsourcade, men även det kan en anställa en assistent till. Som ekonomiskt oberoende borde de egentligen kunna sluta jobba, men deras framställningar betonar vikten av att även prestera yrkesmässigt. I serierna framställs istället ett framgångsrikt liv vara ett krononormativt liv, heteronormativa överklass ideal införlivas där en tar stolthet i både karriär och familjeliv.

Att besitta den positionen både Kim och Fredrik gör i sina Reality TV- program medför en viss makt, dock kan programmen inte ställas till svars på samma sätt som till exempel public service görs. Ansvaret hamnar istället delvis hos konsumenten som måste kunna filtrera, analysera och kritiskt förhålla sig till framställningarna. Den queera potentialen och hoppet om subversiva framställningar när det kommer till familjeliv i och med surrogatmödrskapet väger enligt mig inte upp för den kvinnoosyn det bidrar till. Det framställs relativt oproblematiskt att anställa surrogatmammor, äggdonatorer och barnskötare som tjänstefolk till delar av livet en inte vill prioritera. Att vissa människor, människor med pengar, får det bättre på bekostnad av andra människor, människor i behov av pengar, kan enligt mig inte räknas som ett steg i rätt riktning. För att ta krononormativiteten i beaktning för att undvika en så linjär inramning, går det kanske att glädjas åt att vissa saker blir bättre, även om andra blir sämre. Framställningarna fungerar normerande, det är dags att tänka på vilken människosyn vi faktiskt besitter och låter reproduceras. Det är önskvärt med vidare forskning om hur moraliskt försvarbart det är att framställa surrogatmödrskap som en relativt oproblematisk process för surrogatmamman, där hennes perspektiv inte hörs utan hon blir till en behållare eller ett tjänstefolk. Det diskuteras delvis i uppsatsen men en större diskussion är nödvändig. Oavsett vem det är som anlitar en surrogatmamma, behöver hennes perspektiv eller uteblivna perspektiv studeras.

Källförteckning

Allen, Kim, Mendick, Heather, Harvey, Laura & Ahmad, Aisha. 2015. Welfare Queens, Thrifty Housewives, and Do-It-All Mums: Celebrity motherhood and the cultural politics of austerity. *Feminist Media Studies*, 15(6), 907-925. doi: 10.1080/14680777.2015.1062992

Arissen, Robert. 2019. Why Is Kim Kardashian Using a Surrogate for Her Fourth Child?. *Showbiz CheatSheet*. 3 Januari. <https://www.cheatsheet.com/entertainment/why-is-kim-kardashian-using-a-surrogate-for-her-fourth-child.html/> [2020-05-26]

Butler, Judith. 2002. Is Kinship Always Already Heterosexual? *differences*, 13(1), 14–44. doi: <https://doi.org/10.1215/10407391-13-1-14>

Coleman, Oli. 2017. The Kim Kardashian sex tape: An oral history. *Page Six*. 27 Mars. <https://pagesix.com/2017/03/27/the-kim-kardashian-sex-tape-an-oral-history/> [2020-05-16]

Edge, Brooke W. 2014. Infertility On E!: Assisted Reproductive Technologies and Reality Television, *Feminist Media Studies*, 14(5), 873-876. doi: 10.1080/14680777.2014.952875

Freeman, Elizabeth. 2007. Queer Belongings: Kinship Theory and Queer Theory. I Haggerty, George E. & McGarry, Molly (red.) *A Companion to Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, and Queer Studies*. Malden: Blackwell Publishing, 295–314.

Freeman, Elizabeth. 2010. Introduction: Queer and Not Now. I Time Binds: Queer Temporalities, *Queer Histories*. Durham, N.C.: Duke University Press. 1-19.

Halberstam, Judith. 2003. What's that Smell? Queer Temporalities and Subcultural Lives. *International Journal of Cultural Studies*, 6(3), 313-333. doi: 10.1177/13678779030063005

Hamad, Hannah. 2010. 'Hollywood's hot dads': tabloid, reality and scandal discourses of celebrity post-feminist fatherhood. *Celebrity Studies*, 1(2), 151-169. doi: 10.1080/19392397.2010.482270

Kolehmainen, Marjo. 2012. Managed makeovers? Gendered and sexualized subjectivities in postfeminist media culture. *Subjectivity*, 5(2), 180-199. doi: 10.1057/sub.2012.7

Lazar, Michelle M. 2007. Feminist Critical Discourse Analysis: Articulating a Feminist Discourse Praxis. *Critical Discourse Studies*, 4(2), 142-143. doi: <https://doi-org.till.biblextern.sh.se/10.1080/17405900701464816>

Luckett, Moya. 2019. Paragons of failure: fallen celebrity and the crisis of social mobility, *New Review of Film and Television Studies*, 17(3), 298-314. doi: 10.1080/17400309.2019.1622884

Luna, Zakiya. 2018. Black celebrities, reproductive justice and queering family: an exploration. *Reproductive Biomedicine & Society Online*, 7, 91–100. doi: <https://doi.org/10.1016/j.rbms.2018.12.002>

McRobbie, Angela. 2004. Post-feminism and popular culture, *Feminist Media Studies*, 4(3), 255-264. doi: 10.1080/1468077042000309937

McRobbie, Angela. 2013. Feminism, the Family and the New 'Mediated' Maternalism. *New Formations*, (80-81), 119–137. doi: 10.3898/NEWF.80/81.07.2013

Negra, Diane & Tasker, Yvonne. 2019. Culinary Entertainment, Creative Labor, and the Reterritorialization of White Masculinity. *JCMS: Journal of Cinema and Media Studies* 59(1), 112–133. doi:10.1353/cj.2019.0061.

Negra, Diane, Pike, Kirsten & Radley, Emma. 2013. Gender, Nation, and Reality TV. I Negra, Diane, Pike, Kirsten & Radley, Emma (red.) *Television & New Media*, 14(3), 187. doi: 10.1177/1527476412458163

Näslund, Anne-Sofie. 2017. Fredrik Eklund snart pappa: “Kommer bli bortskämda”. *Expressen*. 16 September. <https://www.expressen.se/noje/fredrik-eklund-snart-pappa-kommer-bli-bortskamda/> [2020-05-26]

Prammagiore, Maria, & Negra, Diane. 2014. Keeping up with the Aspirations: Commercial Family Values and the Kardashian Brand. I Weber, B. (red.) *Reality Gendervision*, Durham: Duke University Press, 76–96. doi: <https://doi.org/10.1215/9780822376644>

Sears, Camilla A. & Godderis, Rebecca. 2011. Roar Like a Tiger on TV?, *Feminist Media Studies*, 11(2), 181-195. doi: 10.1080/14680777.2010.521626

Smietana, Marcin. 2018. Procreative consciousness in a global market: gay men's paths to surrogacy in the USA. *Reproductive Biomedicine & Society Online*, (7), 101-111. doi: <https://doi.org/10.1016/j.rbms.2019.03.001>

Tsaliki, Liza. 2019. The Exoticisation of Motherhood: The Body Politics of Pregnant Femininity through the Lens of Celebrity Motherhood. *Feminist Encounters: A Journal of Critical Studies in Culture and Politics*. 3(1-2), 1-14.

Töpffer, Michael. 2017. Fredrik Eklunds svåra sorger; “Kände mig skyldig och girig”. *Expressen*, 7 September. <https://www.expressen.se/dinapengar/fredrik-eklungs-svara-sorger-kande-mig-skyldig-och-girig/> [2020-05-16]

Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise. 2000. Diskursanalys som teori och metod. Lund: Studentlitteratur, 66-96.

Wood, Helen & Skeggs, Beverly. 2008. Sorglig television: Affekter, omdömen och känslöarbete. *Tidskrift för genusvetenskap* 3–4, 7-25.

Videokällor

Keeping Up With the Kardashians. 2019. Säsong 17 [TV-serie]. Hayu. <https://www.hayu.com/show/29519400306> [2020-05-15]

Million Dollar Listing New York. 2017. Säsong 6 [TV-serie]. Hayu. <https://www.hayu.com/show/29519912196> [2020-05-15]

Million Dollar Listing New York 2018. Säsong 7 [TV-serie]. Hayu. <https://www.hayu.com/show/29519912196> [2020-05-15]

Million Dollar Listing New York. 2019. Säsong 8 [TV-serie]. Hayu.

<https://www.hayu.com/show/29519912196> [2020-05-15]